

คืนวันที่ ๑๑ พ.ค. ๕๖ มนอนรวดเดียว ๗ ชั่วโมงเศษ โดยไม่ต้องพึ่งยานอนหลับอีกต่อไป

วันนี้วันอาทิตย์ ทุกอย่างเปิดสาย ผมออกไปวิ่งตอน ๖.๓๐ น. พบฝนปรอย และอากาศเย็นลงกว่าเมื่อวานมาก ผมทึ่ง บอกตัวเองว่าเด็กบ้านนอกทนฝนทนแดด ธรรมชาติฝึกมาแต่เด็ก ผมวิ่งไปทางกาสิโน และสะพานที่เชื่อมไปทางจตุรัสพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ แต่ผมอยากได้รูปเขื่อนกันแม่น้ำอาโร จึงทึ่งวิ่งไปจนสุดสะพานและอ้อมกลับมาถ่ายรูปเขื่อนกลางแม่น้ำ

เรามีแผนว่าวันนี้จะเที่ยว เบิร์น และทูน โดยตอนเช้าเที่ยว เบิร์น แล้วตอนบ่ายไป Spiez ไปลงเรือล่องแม่น้ำ กลับมา Thun แล้วนั่งรถไฟกลับ เบิร์น

ตอนเช้าเราเริ่มด้วยแผนไปดู [University Botanical Garden](#) ท่ามกลางสายฝนและความหนาวสั่นน้อยกว่าโปรดสาย ๑๒ โดยขึ้นสาย ๑๐ ไปสถานีรถไฟแล้วไปต่อสาย ๑๒ ไปลงป้าย University แล้วไปไม่ถูกสาวน้อยพยายามดูแผนที่ในหนังสือและถามทางจนหมดหวังจึงนั่งรถสาย ๑๒ กลับมาลงสถานีรถไฟแล้วเลยตามเลยขึ้นรถไฟ SBB ไป Spiez หวังไปจับเรือล่องทะเลสาบ Thun กลับมาเมือง Thun

ถึง Spiez เดินออกไปชมวิวได้ถ่ายรูปวิวทะเลสาบ Thun แล้วฝนตกและหนาวลมแรงจะไปหาข้อมูลที่พบว่าปิดวันอาทิตย์สาวน้อยขอไม่ลงเรือจึงนั่งรถไฟกลับทูนรถขบวนที่เรานั่งเป็นขบวนระหว่างประเทศไปเบอร์ลินพอเราขึ้นรถชั้น ๒ ก็ไปเจอห้องพิเศษนั่งได้ ๖ คนเราครองที่นั่งทั้งห้อง ๒ คนเป็นเวลาประมาณ ๒๐ นาที

ที่ทูนฝนตกพริ้วเป็นบางช่วงและไม่หนาวนักพอเดินไหวสาวน้อยถามทางไปสะพานไม้ข้ามแม่น้ำอาโรเดินข้ามสะพานไม้โบราณที่จริงๆ แล้วเป็นเขื่อนจัดการน้ำน้ำเสีย ยอมรับว่ายาวกว่าแม่น้ำอาโรที่เบิร์นแล้วเราจึงได้เดินริมแม่น้ำอาโรที่ทูนให้สวยงามและสดชื่นยิ่งนัก

น้ำในแม่น้ำอาโรมาจากหิมะละลายลักษณะของน้ำสะอาดมากสีเขียวมรกตสวยงามการที่น้ำในแม่น้ำสะอาดเช่นนี้ได้ว่าเป็นเพราะผู้คนมีวัฒนธรรมรักษาสภาพแวดล้อมและธรรมชาติสะท้อนความมีวัฒนธรรมของคนสวิสเขาไม่ได้ใช้แม่น้ำเป็นที่กำจัดของเสีย

เสียอย่างเดียวการปวดเข้าชายของสาวน้อยกำเจ็บหนักขึ้นมากโดยเราไม่ได้เอาไม้เท้าที่เตรียมซื้อมาจากเมืองไทยวันก่อนๆ เราถือไปด้วยอาการปวดไม่มากวันนี้จึงไม่ถือออกไปกลับปวดรุนแรงจนเคืองร้อน

เราพบว่าเมืองทูนเป็นเมืองโบราณที่น่าเที่ยวมากเราเดินไปพบถนนที่ขนานกับแม่น้ำอาโรเป็นถนนแคบๆ ที่มีร้านอยู่สองข้างถนนที่ยกพื้นขึ้นมาสูงกว่าถนนมากเป็นทางทำให้คนเดินช้อปปิ้งคนที่ขับรถมาจอร์แดนถนนแล้วต้องเดินขึ้นบันไดจึงจะเข้าร้านได้ส่วนหน้าร้านตรงระดับถนนทำเป็นหน้าต่างกระจกโชว์สินค้าเป็นครั้งแรกในชีวิต

ที่ผมเห็นถนนและร้านค้าแบบนี้

ที่จริงถ้าสาวน้อยไม่ปวดขาเราจะเดินเที่ยวทุนได้มากกว่านี้แต่เท่านี้ก็เพียงพอที่จะถือเป็นไฮไลท์ของวัน

เรานั่งรถไฟbsเที่ยวหวนเวียนจอดทุกสถานี จาก ทุน กลับ เบิร์น ถึงเวลาเที่ยงเศษๆ แล้วจับรถบัสสาย ๑๒ ไป [Zentrum Paul Klee](#) ท่ามกลางสายฝน ความหนาว และความปวดขาของสาวน้อย เราจึงได้ไปกินอาหารเที่ยงที่นั่น แล้วกลับโรงแรม เพราะสาวน้อยปวดขามากขึ้น และเธอไม่อยากชมศิลปะนัก

การได้นั่งรถเมล์ออกนอกเมืองไปZentrum Paul Klee ในวันนี้ ทำให้ผมเห็นคุณค่าของการนั่งรถเมล์ ชมเมือง ช่วยให้เรารู้ภูมิศาสตร์ และเห็นความเป็นอยู่ของผู้คน เส้นทางรถเมล์สาย ๑๒ ที่เรานั่ง แล่นข้ามแม่น้ำอาโร ผ่านบ่อหมี ขึ้นเขาผ่านบ้านเรือนที่สวยงาม ปลุกต้นไม้ริมรั้วมีไม้ดอกสวยงามมาก

วิจารณ์ พานิช

๑๒ พ.ค. ๕๖

กด link ข้างล่างเพื่อชมรูปภาพสวยๆได้ครับ อ่านแล้วนึกถึงอดีต ช่วงที่ผมยังเป็นผู้บริหารโรงแรม จะต้องเดินทางไปยุโรปทุกปีเพื่อไปทำการส่งเสริมการขาย และหาตลาดใหม่ๆ วันจันทร์ถึงศุกร์ต้องทำงาน ช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์เป็นวันเดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง หรือจากประเทศหนึ่งไปอีกประเทศหนึ่ง เวลาที่เหลือช่วงวันเสาร์ อาทิตย์ เป็นเวลาท่องเที่ยว ผมจะใช้รถไฟ และรถเมล์เป็นหลัก หรือไม่ก็เดิน พยายามไม่ใช้รถ Taxi นอกจากจำเป็นจริงๆ การเดินและนั่งรถไฟหรือรถประจำทาง สะดวกที่สุด ได้ทั้งออกกำลังกาย และได้ชมวิวกว้างประเทศและบ้านเมือง ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ของคน ได้เห็นมากและประหยัดค่าเดินทาง

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

คัดลอกจาก <http://www.gotoknow.org/posts/540460>